

For stemte: 2 (EL), imod stemte: 114 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og SP), hverken for eller imod stemte: 0.

Beslutningsforslaget er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om statsligt kapitalindskud i kreditinstitutter.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

(Fremsættelse 21.01.2009. 1. behandling 22.01.2009. Betænkning 27.01.2009. 2. behandling 29.01.2009. Tillægsbetænkning 29.01.2009).

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen om ændringsforslagene afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-12, tiltrådt af et flertal (udvalget undtagen EL)?

De er vedtaget.

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Det forstår jeg at hr. Edmund Joensen gør. Hr. Edmund Joensen som ordfører.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Den globale finanskriser er over os, og nu rammer den også Færøerne. Den færøske økonomi

er lille, og evnen til at modstå selvforskyldte og udefrakommende negative udsving er derfor ikke stor.

Desværre er det i modgangstider, at den store værdi af rigsfællesskabet bliver synlig. Det var også tilfældet i forbindelse med den økonomiske krise i 1990'erne; her oplevede vi, at tilskud og billige lån fra Danmark medførte en hurtig forbedring i den økonomiske udvikling på Færøerne, og den positive udvikling holdt sig i adskillige år. I den senere tid er der dog sket en væsentlig afmatning som følge af dels den betydelige formindskelse af bloktilskuddet, dels store stigninger i de offentlige udgifter og endelig som følge af udefrakommende negative udsving.

Den bankpakke, vi om kort tid vedtager, har stor betydning for den finansielle stabilitet på Færøerne. Bankpakken lægger en solid bund under de færøske pengeinstitutter, og for den almindelige færing, som har indestående i banken, betyder bankpakken en forhøjelse af indskydergarantien. For de færøske husholdninger skaber den en større tryghed i privatøkonomien, og for de færøske virksomheder vil bankpakken gøre det nemmere at få finansiering i pengeinstitutterne til sunde og solide projekter. På den måde kommer bankpakken til at få indflydelse på alle områder i det færøske samfund.

I går vedtog Lagtinget, at bankpakke II skal sættes i kraft på Færøerne. Det sker, efter at Foreningen Færøske Pengeinstitutter har anbefalet, at bankpakke II også kommer til at gælde for Færøerne. Foreningen henviser til, at bankpakken medvirker til at styrke bankernes likviditetsgrundlag. Den største færøske bank, Eik Banki, har allerede hentet over 0,5 mia. kr. ...

Kl. 13:12

Formanden:

Undskyld, hr. Edmund Joensen, vent lige et øjeblik.

Jeg må lige sige, at vi i går havde Ungdomsparlamentet herinde – 178 unge mennesker – og jeg vil sige, at der var en chokerende stilhed. Jeg har ikke oplevet i meget, meget lang tid, at man kunne sidde interesseret og lytte til, hvad der blev sagt her fra talerstolen, og det kunne vi alle sammen lære noget af. Og skal vi ikke forsøge nu, om det er muligt at begrænse talelysten, når man sidder nede i salen, så medlemmerne kan høre, hvad der bliver sagt her fra talerstolen?

Værsgo hr. Edmund Joensen.

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Tak. Den største færøske bank, Eik Banki, har allerede hentet over 0,5 mia. kr. hjem ved salg af obligationer. Det tyder på, at bankpakkerne påvirker pengemarkederne positivt.

Finansmarkedet er fælles for alle dele af riget, og det skal kunne rumme landenes forskellige økonomiske vilkår. Det positive samarbejde mellem Færøernes landsstyre og Økonomi- og Erhvervsministeriet om det stillede ændringsforslag tyder på, at dette krav er opfyldt, og med ændringsforslaget skabes der plads til de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Jeg tillader mig at complimentere regeringen for at have etableret et positivt samarbejde mellem rigsdelenene, for kun gennem samarbejde sikrer vi, at alle rigets dele er godt rustet til at modstå virkningerne af den globale finanskriser. Derfor stemmer jeg for forslaget i dag. Tak.

Kl. 13:14

Formanden:

Tak til hr. Edmund Joensen. Så er det hr. Høgni Hoydal som ordfører.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Denne bankpakke II er, som det ærede medlem hr. Edmund Joensen har sagt, også behandlet og vedtaget i det færøske parlament, Lagtinget.

Jeg skal dog knytte nogle få bemærkninger til den. Jeg synes, det er en dårlig løsning, vi har fundet for Færøerne. Jeg skal ikke blande mig i den danske løsning for banker og kreditinstitutioner, men vi havde for ikke mere end 15-16 år siden en stor bankkrise på Færøerne. Det eneste positive, der kom ud af den, var, at vi selv tog ansvaret for vores egen økonomi og også for vores egne bankers gøren og laden. Vi i oppositionen på Færøerne foreslog derfor, at denne bankpakke kunne sættes i kraft for Færøerne med den ændring, at dér, hvor den danske stat træder ind, træder så selvfølgelig de færøske myndigheder ind. Og dér, hvor danske penge kommer ind, kommer så selvfølgelig færøske penge ind.

Derfor må jeg sige, at jeg betragter det som et stort tilbageskridt, at vi nu, som min kollega fra Færøerne så klart påviste, er kommet i en situation, hvor vi igen intet ansvar har for vores eget finansielle system. Og er der noget, som i hvert fald alle lande, der nu gennemlever finanskrise-

sen, kan skrive under på, må det være, at nøgleordene fremover er ansvar, gennemsigtighed og regulering fra statslig side af en tøjlesløs kasino-økonomi.

Når forslaget træder i kraft for Færøerne, er intet af dette opfyldt. Færøske myndigheder har intet indblik i de færøske bankers situation. Der er ikke nogen gennemsigtighed i forhold til bankernes adfærd. De regler om Forbrugerombudsmanden, der for Danmark sættes i kraft, træder ikke i kraft på Færøerne. Og der kommer ikke nogen, kan man sige, demokratisk regulering af banksektoren på Færøerne ud af denne pakke.

Jeg vil stemme imod forslaget, fordi det også indeholder regler for Færøerne. Men jeg ønsker Danmark held og lykke med deres forsøg på at klare krisen. Jeg håber ikke, at dette vil føre til den uansvarlighed på Færøerne, som vi har oplevet før, og som har kostet os så gruelig meget før i tiden.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til hr. Høgni Hoydal. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Før var der et massivt flertal i Folketinget, der stemte imod et forslag om at gøre noget for de arbejdsløse, at gøre noget for dem, der mister deres bolig på grund af tvangsauktion eller af en anden grund, og i det hele taget ville man ikke gøre noget ved de problemer, der er ude i den reelle økonomi. Det er altså interessant, at lige så let, som man afviser krav om at gøre noget for almindelige mennesker, lige så hurtigt er man til at bevilege penge, når det drejer sig om bankdirektører.

Det er jo sigende, at dengang der var valgkamp, ville et flertal i Folketinget gerne give penge til SOSU-assistenterne, sådan at de kunne få mere i løn, så de lavtlønnede inden for velfærd, de lavtlønnede kvinder, kunne komme op på et mere rimeligt lønniveau. Det flertal forsvandt umiddelbart efter valget. Nu var der lige pludselig ikke råd til at hjælpe de lavestlønnede.

Under valgkampen var der et massivt flertal i Folketinget, der sagde, at vi er nødt til at gøre noget ved skolerne. Skoletoiletterne blev nævnt mest, men også anden renovering af skolerne blev nævnt. Jeg kan huske rørende forklaringer om, at vi jo ikke kan have skoler, hvor der stadig væk er en mur ned gennem Tyskland på landkortene, der undervises efter. Jeg er fuldstændig

enig, men da vi så kom til kommuneforhandlingerne og skulle afsætte penge til kommunerne, så de kunne gøre noget ved de problemer, der helt berettiget var nævnt i valgkampen, var der heller ikke råd. Men med hensyn til bankdirektørerne kom der som nævnt før først 20 mia. kr., så en garanti på 3.000 mia. kr. og nu 100 mia. kr. – så kan det bare stemmes igennem, så er der lige pludselig ikke problemer med at finde pengene.

Jeg vil bare bede ministeren bekræfte, om det ikke er sådan, at de penge, der nu om lidt beviliges som lån til bankerne, er uden noget som helst krav om, hvad pengene bruges til. De kan bruges til at spekulere i udlandet, de kan bruges til at putte ned i kassen, de kan bruges til en ny Stein Bagger, hvis der kommer en ny Stein Bagger forbi, og IT-Factory. Der er ingen begrænsning. De skal bare bruge pengene, som de selv synes er klogest af hensyn til deres egne aktionærer. Det vil sige, at det overlades til dem fuldstændig at forvalte skattheyderpenge. De penge skal ikke afdrages. De skal ikke betales tilbage, fordi staten ikke kan kræve pengene tilbagebetalt. Ministeren siger: Jeg håber, at de gør det, men man kan ikke kræve det af dem.

Det, vi så hele tiden hører, og det vil vi også høre lige om lidt fra ministeren, er, at de skal betale renter. Ja, det skal de, hvis de har råd. For der er også en bestemmelse, der hedder: Har de ikke råd, skal de ikke betale. Her vil jeg sige, at der er mange af de husejere, der i dag går på tvangsauktion, som godt kunne have lyst til at have sådan en ordning, at de kun skulle betale renterne på deres lån, hvis de havde råd. Men de er jo ikke bankdirektører, og derfor har de ikke fået det tilbud.

Så siger man, at de skal betale 10 pct. i gennemsnit. Ja, det lyder da flot med 10 pct. Det er langt mindre, end de kan låne til, hvis det var ude på det private lånemarked, de skulle hente pengene på en tilsvarende måde, hvis de overhovedet kunne få lov at låne dem. For det er centralt, at når de ikke kan låne penge ude på det private lånemarked, er det jo ikke, fordi der ikke er penge derude, så er det, fordi man ikke tør, fordi man er bange for, at bankerne går ned. Men dem, der handler på skattheydernes vegne, er åbenbart ikke så bange, så der ruller pengene bare ud uden krav om, hvad de skal bruges til, og uden sikkerhed for, at pengene nogen sinde kommer tilbage.

Er det så 10 pct.? vil jeg spørge ministeren. Er det 10 pct.? Eller er det ikke sådan, at det første;

banken gør, hvis de overhovedet betaler renter, er at trække dem fra i skat? Så røg der 2,5 pct. Desuden er det jo sådan, at når staten skal låne bankerne nogle penge, skal de ud at låne dem selv. Det koster staten, dvs. skattheyderne, 3 pct. Så er vi lige pludselig nede på godt 4 pct. Realrenten for staten, selv hvis det går bedst, er maksimalt ca. 4 pct. Det er da en helt anden historie end de 10 pct., vi har hørt om op ad døre og ned ad stolper i ugerne op til den her vedtagelse.

Så det er altså meget risikabelt. Pengene kan gå tabt. Det er bestemt ikke nogen god forretning for skattheyderne. De penge skal skattheyderne betale, samtidig med at der ikke er råd til at give ordentlig løn til de ansatte inden for velfærd, til at sætte gang i byggerier ude i kommunerne, som kan hjælpe de arbejdsløse. Her var penge-kassen lukket. Sådan er det. Det burde nu ikke overraske, at det er sådan med en borgerlig regering, men det burde måske overraske en anelse, at det er hele Folketinget fra SF til Dansk Folkeparti, der stemmer for den profil.

Kl. 13:21

Formanden:

Tak. Jeg vil sige, at der er en tydeligt identificerbar gruppe ovre til højre her i salen, der bidrager voldsomt til støjniveauet. Det må jeg sige, og de er meget identificerbare. Jeg beder om, at der kommer lidt mere ro.

Økonomi- og erhvervsministeren har bedt om ordet.

Kl. 13:21

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke Folketingets partier for meget stor velvillighed til at få lovforslaget behandlet i en forholdsvis hurtig proces, herunder ikke mindst de udvalgssekretærer i Erhvervsudvalget, som har gjort et stort stykke arbejde for at sikre, at der, selv om lovgivningsprocessen skulle gå hurtigt, har været tid til at stille de spørgsmål, modtage de besvarelser, få lavet den betænkning og den tillægsbetænkning, som skal til, for at vi kan sige, at Folketinget selvfølgelig varetager det, der er Folketingets fremmeste hverv, nemlig at sikre, at lovgivningen også har en høj kvalitet og har været igennem en grundig proces inden vedtagelse. Så tusind tak for det store arbejde, som alle har gjort.

Det er jo altid vanskeligt, når man forsøger at undgå, at et problem bliver til et problem, og altså agerer med rettidig omhu; så bliver der jo altid en lidt mærkelig debat efterfølgende, for vi

kommer ud i diskussioner om, hvad der ville ske, hvis man ikke havde gjort, som man nu har gjort. Ikke desto mindre synes jeg, det er væsentligt at få fremhævet her ved tredjebehandlingen i dag, at jeg tror, at det er åbenbart for alle borgere i Danmark, der kigger ud ad vinduet og følger med i medierne, at der er en global finansiell krise, og at der er en økonomisk lavvækstperiode og recession her i løbet af 2009. I en sådan situation, hvor man kan se frem til, at der er en økonomisk krise, er det naturligvis helt afgørende, at vi som ansvarlige politikere gør vores yderste for at sikre, at den hverken bliver dybere eller mere langvarig; vi gør i hvert fald det, vi kan, for at forhindre den i at blive det. Vi skal med andre ord gøre alt, hvad vi kan, for, at man hurtigst muligt kommer over krisen.

Der synes jeg, at det er væsentligt at få fremhævet, at det, som samtlige partier i Folketinget med undtagelse af Enhedslisten har stået bag, jo er at sikre det, der er en af krumtapperne i ethvert samfund, nemlig at der er mulighed for at få adgang til kreditter på ordentlige vilkår, og at den mulighed fortsat er der. Hele forudsætningen for den kreditpakke, som vi behandler her i dag, er jo, at vi får en sikkerhed for, at kreditværdige virksomheder og husholdninger får adgang til at låne penge i bankerne. Det mener vi at vi med den lovgivning, der bliver tredjebehandlet her i dag, giver en rigtig god mulighed for, således at man ikke ender i det, der bliver kaldt for kreditklemmeproblemet, det problem, at helt almindelige virksomheder og borgere, der under normale omstændigheder vil kunne låne penge, pludselig ikke kan låne penge, på grund af at der er krise og bankerne derfor spænder livremmen ind og siger, at de må koncentrere sig om nogle få kerneydelser og lade være med at låne flere penge ud.

Al erfaring viser – og det vil man også kunne se, hvis man studerer de internationale kriser, der tidligere har været, for det her er jo langt fra den første – at hvis man ikke gør sit yderste for at sikre, at de finansielle institutioner kommer til at virke hurtigt og godt igen, jamen så er det med til at forøge krisens dybde og omfang. Det er bl.a. en af grundene til, at et meget ansvarligt og stort flertal i Folketinget har valgt at sige: Så prøver vi at sætte ind nu, så vi ikke ender i en kreditklemme.

Hr. Frank Aaen har en lang række spørgsmål, og jeg vil sige, at det væsentlige sådan set er at få sagt til hr. Frank Aaen, at vi har valgt at sige, at staten med den her lovgivning stiller et lån til

rådighed, som der skal betales en forrentning af. Men vi går ikke ind fra Folketingets side og kræver, at pengene skal bruges på den ene eller den anden måde. Vi tror nemlig, at det er langt, langt bedre, at realkreditinstituttet eller den enkelte bank eller sparekasse selv vurderer, hvem der er kreditværdig, og hvem der skal have adgang til pengene. Det er jo sådan set også det, de lever af, nemlig at yde kredit, så det ville da være mærkeligt, hvis vi valgte at gå ind og sige, at tømre skal have penge, men ikke bagere eller andre. Så vi vælger altså at sige, at det er noget, de finansielle institutioner selv må vurdere.

Men jeg vil da gerne understrege, at der har været meget stort politisk fokus på også at følge, hvordan det går med kreditinstitutternes udlånsvirksomhed, og derfor er det jo meget klart aftalt, at der for hvert enkelt institut vil blive udarbejdet en redegørelse om udlånsaktiviteten, herunder nye udlån, og Økonomi- og Erhvervsministeriet vil som opfølgning på alle disse enkelte redegørelser for hvert enkelt institut lave en samlet redegørelse, så der bliver mulighed for, at offentligheden også kan følge med i, hvordan det går med udlånsvirksomheden fremover.

Kl. 13:27

Jeg vil sige, at det har været en helt klar politisk holdning, som flertallet af partierne har været enig i, at vi altså ikke ønsker at gå ind og begynde at drive bankvirksomhed, men vi ønsker at sikre, at kreditværdige virksomheder og husholdninger har adgang til kredit, og i og med at vi jo kræver en forrentning for at investere kapital i banker og realkreditinstitutter, har vi jo selvfølgelig også en forventning om, at de vil gøre deres yderste for også at tjene penge, hvilket gør, at de rent faktisk kan afbetale det lån. Ellers er der jo ikke meget idé i at have en virksomhed.

Jeg vil gerne takke hr. Edmund Joensen for de mange pæne bemærkninger og også for den positive melding om, hvor godt det gik i går med behandlingen i Lagtinget. Jeg har noteret mig hr. Høgni Hoydals synspunkter, som adskiller sig fra dem, som et flertal på Færøerne har – og sådan er det. Men jeg vil i hvert fald gerne sige til Folketinget, at jeg sætter meget stor pris på den grundige proces, som vi har været igennem, og på den velvillighed, der har været for at få dette lovforslag fremmet.

Jeg skulle måske afslutningsvis sige, at vi jo har haft en meget god og konstruktiv dialog med Kommissionen om forslaget, og der er nu ikke flere udeståender i forhold til kreditpakken

og statsstøtteregele. Vi forventer Kommissionens afgørelse med den formelle godkendelse af kreditpakken senere i dag, og det er selvfølgelig også godt, at vi kan sige, at EU-sporet på det her område også forventes at være endeligt afsluttet, inden dagen er slut.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Når Enhedslisten stemmer imod det her lovfor-slag, er det jo ikke, fordi vi ikke mener, at der er brug for at sikre kredit til virksomheder, der har fornuftige formål, og til borgere, som har brug for at flytte til en anden bolig. Naturligvis vil vi gerne sikre det, og det er derfor, vi har foreslået, at man i stedet for at sende pengene ned i et sort hul i bankerne sender pengene til en kreditinsti-tution ejet af staten, som står for udlånet.

Det er jo i øvrigt ideer, som jeg har forstået at både Socialdemokratiet og SF har været inde på, så det er ikke bare sådan noget outreret venstre-orienteret noget; det er også noget, man kender fra andre lande. Og i det hele taget ved vi fra an-dre lande, at der har man ikke bare sendt penge ned i et sort hul; der har man på den ene eller den anden måde sikret sig indflydelse på, hvor-dan pengene bliver brugt. Og derfor er det helt undtagelsesvist, at man bare her bevilger penge og siger: Det er skatteydernes penge, men I kan i øvrigt gøre med dem, som I har lyst til.

Det mener jeg er det uansvarlige i det, der foregår, for vi kan allerede nu med sikkerhed si-ge, at der jo kommer en ny pakke. Det her løser ikke det problem, vi har med økonomien. Så jeg vil spørge ministeren, om vi måske kan få op-lyst, hvornår den næste krisepakke kommer, og hvor meget den kommer til at koste.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:30

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Esper-sen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at regeringen ager resolut og handlekraftigt, når der er behov for at tage initiativer. Da vi i oktober måned vedtog den første bankpakke, var det jo som en kon-sekvens af, at pengemarkedet var tilfrosset, og der gik det ganske hurtigt med at få en pakke på plads, som der også var bred tilslutning til i Fol-кетинget. Nu har vi lavet en ny kreditpakke, som

har til formål at undgå, at der kommer en kredit-klemme.

Jeg hører egentlig hr. Frank Aaen her sige, at Enhedslisten sådan set er enig i vurderingen af, at der skulle et initiativ til for at undgå, at sam-fundet kom i en kreditklemme. Enhedslisten mener så, at man skulle have valgt en anden model, men et meget bredt flertal i Folketinget har valgt at sige, at dette er den rigtige model.

Det, der er væsentligt for mig at få understre-get, er, at noget af det, der adskiller denne pakke fra meget af det, vi har set i andre lande, i USA, Tyskland, Sverige osv., er, at vi går ind bredt og siger, at det er hele den finansielle sektor, vi øn-sker at sikre en god, solid kapitaldækning af. For vi tror sådan set, at det er noget, der kommer til at gavne det danske samfund overordentlig me-get, at vi sikrer, at der bliver en mere solid finan-siel sektor i Danmark. Samtidig vil vi selvfølge-lig også følge området nøje, herunder også se på en ny international regulering, for det er vores klare opfattelse, at der er behov for, at hele den finansielle sektor går mere back to basics, tilbage til, kan man sige, kernevirkomheden, hvor man fører en mere konservativ udlånspolitik og er mere optaget af at konsolidere sig, således at hvis der kommer en krise en anden gang, har det ikke en så voldsom effekt på samfundet.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er jo sigende, at det, man har gjort hidtil, ikke har virket. Altså, først fik Roskilde Bank 20 mia. kr., og de eneste, som de 20 mia. kr. fra skatteyderne hjalp, var spekulanterne, der havde troet, at de skulle tjene en masse penge på at sætte penge ind i banken, og som så fik stats-garanti for, at de skam fik dem igen – plus ren-ter.

Den pakke fra oktober, som ministeren lige henviste til, er den, hvor danske skatteydere ga-ranterer alle indskud i danske banker, uanset hvor de kommer fra, 3.000 mia. kr. – det skønne-de man på det tidspunkt. Og 3.000 mia. kr. er det, som alle danskere tjener på 1½ år. Det er alt-så ret mange penge. Men det virkede ikke, og det er jo derfor, man nu kommer med en tredje pengeindsprøjtning til pengeinstitutterne, nem-lig 100 mia. kr., og jeg tror, at man med stor sik-kerhed kan sige, at det ikke virker. Det er derfor, jeg gerne vil have svar på: Hvornår kommer den

næste krisepakke fra regeringen, og hvor meget skal den koste?

Kl. 13:32

Formanden:

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:33

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at den bankpakke, der blev vedtaget i oktober, da var et klart eksempel på, at det kom til at virke lige med det samme. Allerede den dag, hvor Folketinget havde trykket på de grønne knapper ved tredjebehandlingen, begyndte pengemarkedet at tø op i løbet af eftermiddagen. Så det var jo præcis et rigtig godt eksempel på, at når man agerer handlekraftigt og resolut og et bredt flertal i Folketinget påtager sig et meget stor samfundsansvar, lykkes det faktisk at sikre, at man ikke kommer i en meget uheldig samfundsmæssig udvikling.

I oktober måned var risikoen jo den, at såfremt vi ikke havde vedtaget en bankpakke, var der simpelt hen små pengeinstitutter, der havde måttet lukke, fordi der ikke var nogen, der ville låne dem penge – ikke fordi de ikke var kreditværdige, men fordi der var mistillid på pengemarkedet.

Den kreditpakke, som nu vedtages, er der ikke nogen som helst tvivl om også vil have en samfundsgavnlig effekt, og som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, er der selvfølgelig ingen tvivl om, at man som borger, når man sidder og lytter, kan have svært ved at forstå, at det, at vi gør noget, sikrer, at noget, der er værre, ikke hænder. Men ikke desto mindre er det den meget klare vurdering, at såfremt Folketinget ikke havde vedtaget en kreditpakke, men havde sagt, at vi ikke kunne gøre noget ved det, så ville man have været i en situation, hvor sunde virksomheder og husholdninger simpelt hen havde fået nej til at få lån i banken, fordi bankerne var mere optaget af at slanke deres balancer og sikre, at de overholdt lovens solvenskrav.

Så for mig at se er der ingen tvivl om, at det her er det samfundsmæssigt ansvarlige at gøre. Jeg erkender, at det kan være svært at få forklaret almindelige borgere, at når vi gør noget, så er det for at undgå, at man kommer i en værre situation, for man får aldrig katastrofen at se. Ikke desto mindre mener jeg, at det er den rigtige vej at gå.

Kl. 13:34

Formanden:

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Høgni Hoydal.

Kl. 13:35

Høgni Hoydal (TF):

Det skal være meget kort for bare at rydde alle misforståelser af vejen.

Ministeren roste den holdning, som flertallet har indtaget på Færøerne, med, at man overlader hele ansvaret for bankpakken til Danmarks regering og ikke selv tager noget ansvar. Jeg er grundlæggende uenig i det. Jeg tror, at den eneste medicin, hvormed man på nogen måde kan undgå, at den mærkelige sygdom, der har hærget verden i mange år, kommer op igen, er politisk ansvar.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren ville have haft noget imod, at de færøske myndigheder sagde: Jamen vi tager da selv ansvar for vores banker. Hvis de får behov for det og vil søge om ansvarlig lånekapital, så er det de færøske myndigheder, der behandler ansøgningen, fastsætter renten og kommer med pengene. Ville der have været noget problem i at lave sådan en ordning? Og kan ministeren være enig med mig i, at et politisk system og en økonomi, som overlader ansvaret til andre og måske benytter sig af andres kreditværdighed, næppe kan blive en bæredygtig økonomi?

Kl. 13:36

Formanden:

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:36

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at lovforslagene har været forelagt såvel det færøske som det grønlandske landstyre, og der har været enighed om udformningen af lovforslaget, som det foreligger nu. Det har jeg så meget svært ved at forstå at hr. Høgni Hoydal ønsker at skabe en længere polemik om.

Men jeg vil sige, som jeg også sagde under førstebehandlingen, at det har været regeringens vurdering, at det vil være en fordel, hvis de internationale kapitalmarkeder opfatter ordningerne for Færøerne og Grønland som principielt identiske med de danske ordninger og således ikke skal bekymre sig om eventuelle forskelle.

Så jeg tror, at det er i alles interesse, at sagen er endt, som den er endt. Det er af hensyn til alle, at vi har valgt at lande sagen på den her måde. Og selv om jeg kan forstå, at hr. Høgni Hoydal har en anden opfattelse, vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde før, nemlig en stor ros til hr. Edmund Joensen og tak for den konstruktive proces, som vi har været igennem.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak. Hr. Høgni Hoydal for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Høgni Hoydal (TF):

Nej, det var nu overhovedet ikke for at skabe nogen polemik. Det er bare for at fastslå det princip, at når vi træffer beslutninger her i Folketinget og regeringen, som også vedrører Færøerne, tager man jo også et ansvar og indtager en holdning, som måske burde ligge et andet sted. Det var derfor, jeg spurgte ministeren.

Det er mærkeligt, at man næsten bliver opfattet som en modstander af regeringen. Det, vi tilbyder, er egentlig, at de færøske myndigheder selv går ind og tager et ansvar i samarbejde med den danske regering, selv kommer med pengene og selv vurderer, om de færøske pengeinstitutter har brug for det her. Og uagtet hvordan vi ser på sagen, ønsker jeg Danmark held og lykke med sin bankpakke.

Sagen er blot den, at den færøske økonomi er en selvstændig økonomi, og jeg tror ikke på, at vi kan få en ansvarlig økonomi med ansvarlige politikere, så længe ansvaret for hele banksektoren ligger i Danmark og Danmark skal rydde op, hvis det går galt hos os selv. Det var mit eneste budskab.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak til hr. Høgni Hoydal. Er der flere, der ønsker en kort bemærkning?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Kl. 13:39

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer nu om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 113 (V, S, DF, SF, KF, RV, IA, SP og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 3 (EL og TF), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel stabilitet. (Overgangsordning for statslig garanti m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 21.01.2009. 1. behandling

22.01.2009. Betænkning 27.01.2009. 2. behandling 29.01.2009).

Kl. 13:39

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:39

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-6 tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten)?

De er vedtaget.

Kl. 13:40

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed. Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.